

Felbomlottak az álmok letéteményesei és hófehéren bujtak elő belőlük a tiszta, kecses párnák.

— Ezeket fölösleges megnézni, — szólott a pásztor.

— És kíváncsiak se vagyunk, — mentegődött a kardos bácsi. — A szurós ember azonban gyorsan beléjük szurt, aztán eltette megőszült szerszámját.

Formalitás az egész, — szólott ismét ke-netteljesen a pásztor és nyugodt léptekkel a kályha felé tartott. Ez hüvös mosolylyal fogadta a jövevényeket és eltátotta önkéntelen a torkát. Torkából halk nesz nyöszörgött elő, mire fejfel belebujt a kardos bácsi, kotorászott odabent egy darabig, majd kihuzta fejét és lesujtó tekintetet vetve a körülállókra, zordon hangon így szólott:

— Zsákot adjanak!

Sürgés-forgás támadt és előkerültek a zsákok. A kályha ajtaját rázták, nyöszörgötték, csikorgatták; három is beleakartak bujni és végre megtöltötték a zsákokat finom, fekete porral. A szurós ember dühösen mondta:

— Hogy elesufították ezt a drága, finom lisztet.

En mosolyogva mondtam:

— Bizony uram mióta világ a világ, ennek a fekete lisztnek korom a neve. — De ő hitetlenül csóválta a fejét és a többi betlehemesel együtt tovább ment a hit és bizalom kéjes útján.

(h. i.)

HIREK

0000

Egyedül hallgatom...

(Antant kabaré)

— Előadja Ferdinánd a román tengerpart utolsó szögletében. —

I.

Egyedül hallgatom tenger mormolását.

Tenger habja felett futószél zugását...

Egyedül... egyedül

A királyok közül

Az öreg Balkánon...

Itt rémitget engem mélységben nyugovó

Kitchenernek lelke, Konstanzt csapkodó

Tenger haragjában...

II.

Peregnek a fákról az őszi levelek,

Kit erre, kit arra kergetnek a szelek.

Nikita Párisba,

Petár Skóciába.

Nyugszik babérain...

Hát én mikor megyek? Hát én merre szálljak?

Melyik szögletébe széles e világnak

Antant barátaim?

III.

Erdély felé mutat egy halovány csillag,

De becsapott szörnyen, mert nem nekem csillog.

Először bementem...

Másodszor kiszöktem...

Harmadszor elverték...

Erdély felé mutat, hol minden virágon

Tarka pillangóként első ifjúságom

Vágyai röpkednek...

IV.

Bukarestben ettem kenyerét a cárnak

Hallgattam szavára Asquith cimborámnak

Éjjeli sötétben,

Jó Erdélyre törtem.

Beletört a késem

Magános fa vagyok, melyre villám szakad.

Amerre szemem lát hadseregem szalad...

Régen rossz már nekem...

V.

Nem soká hallgatom tenger mormolását

Mackensen apámnak pergő ágyuzását

Egyedül... egyedül...

A királyok közül.

Itt a szép Balkánon...

Követem Nikita és Petár példáját

Ugy elmegyek innen, hogy hírem sem hallják

Ezen a világon.

UDVARY FERENCZ.

— **Időjárás.** Az időjárásban lényeges változás nem várható.

SÜRGÖNYPROGNOZIS: Változás nem várható.

— **Karácsony.** Az isteni szeretetnek ez az örökszép ünnepe mintha szebb, fényesebb, ragyogóbb lenne, mint máskor. A téli nap áldott, enyhe fénye derűs remények rügyeit bontogatja a szívünkben; napfényes utcákon, napfényes örömek remegtetik a szívünket és idegeinket: talán. Talán csak béke lesz egyszer mégis. Várunk, reménykedünk. A szeretet istene, a melynek ünnepét üljük ma, holnap, holnapután, csak megkönyörül rajtunk egyszer, — talán leszünk még boldogok, bizakodók! — Istenem! — sőhajtjuk karácsonyi üdvözlésként — milyen jó lenne, ha a történelem úgy emlékezne meg erről az ünnepünkről, aminek mi érezzük, ha az lenne tényben is, ami hitünkben: béke-karácsony!

— **A királyi család karácsonya.** Bécsből jelentik: A király szombat délelőtt *Clam-Martinitz* osztrák miniszterelnököt kihallgatáson fogadta. Később a királyi pár kíséretével együtt Reichenauba utazott, hogy a wartholzi kastélyban, családi körben töltsen el az ünnepeket. A király 26-ikán visszaérkezik Bécsbe.

— **Szeged és a koronázás.** A tanács szombati ülésén a koronázási ünnepély szegedi programját megalkototta. Dr. Gaál Endre előterjesztésére a tanács a következőket határozta el: 1. A város fölkéri a felekezeti testeket, hogy a koronázás napján istentiszteletet tartsanak. A rókusai templomban tartandó ünnepi misén a hatóságok testületileg részt vesznek. 2. Az iskolákban szünetel a tanítás. 3. A szegényeket a város megvendégeli. 4. A polgármester fölkéri a város közönségét, hogy a házakat lobogózzák föl. A részletesebb programot a tanács később állapítja meg. A koronázáson Szegedet, mint már jelentettük, dr. Somogyi Szilveszter polgármester, Bokor Pál helyettes-polgármester és dr. Pálffy József árvászéki elnök fogják képviselni. A küldöttség a koronázást megelőző napon utazik Budapestre. A program egyik pontja, az iskolai szünet, már is teljesült, mert január 3-áig tudvalevőleg minden iskolában szünetel a tanítás.

— **A csanádi püspök pásztorlevele.** Dr. Glattfelder Gyula a csanádi egyházmegye püspöke a királyi pár koronázása alkalmából pásztorlevelet adott ki. A nemzeti színnel szegélyezett püspöki körlevél ékes szavakban méltatja a koronázás jelentőségét. A pásztorlevélben a püspök a következőket rendeli el: A koronázás előestéjén, tehát a hó 29-én, az esti harangszó után az összes harangok félórán át szóljanak. A koronázás napján, tehát a hó 30-án, az összes harangok délelőtt 9 órától 10-ig szóljanak, s a székesegyházban és minden plébánia-templomban hálaadó isteni tisztelet tartassék Te Deummal a felső-

ges királyért és a felséges királynéért. Az isteni tiszteletre a hivek, a tanulóifjúság s a helyi hatóságok meghívandók. A szentmise kánonjában megfelelő helyen ezentul e szavak mondassanak: „A rege nostre Apostolico Carolo; valamint a királyért mondandó könyörgésben (collecta imperata): „Carolus rex noster Apostolicus.“

— **Karácsonyfa-ünnepélyek.** Meghatóan szép karácsonyi ünnepélyt rendezett a Felebaráti Szeretet Szövetség Szamosiné Tóth Margit kezdeményezésére és vezetésével a Szegeden tartózkodó erdélyi menekülteknek. A városháza közgyűlési termében állították fel a hatalmas, dusan megrakott és fényesen kivilágított karácsonyfát; az elnöki emelvény asztalai szinte roskadoztak a cukrok, gyümölcsök terhelétől. A padokban és a karzatokon foglaltak helyet az erdélyi menekültek. Dr. Somogyi Szilveszter polgármester lendületes, szép beszéde nyitotta meg délután 4 órakor az ünnepélyt, amelyen résztvettek a tanács tagjai is. Utána Breisach Béla rókusai plébános mondott szép beszédet Várhelyi József prépost-kanonok helyett, aki betegsége miatt meg sem jelenhetett az ünnepélyen. Majd Székely Etelka 11 éves menekült kisleány mondta köszönetet a város közönségének menekült-társai nevében, azért, hogy nem feledkeztek el róluk sem a szeretet ünnepén, akiket a keserű szükség vetett ki otthonukból. Az ünnepélyt Piukovics Ilonka polgári iskolai tanárnő éneke zárta be. Ezután megkezdődött az ajándékok szétosztása. Minden menekült mákos, diós és fonatos kalácsot, szilvát, diót, almát és különféle cukorkákat, teát és egy negyedkiló kockacukrot kapott. — Mélységes és bensőséges volt a Szegedi Katolikus Nővédő Egyesület gyermekvédelmi intézményének napközi otthonában rendezett karácsonyfa-ünnepsége. Örömtől sugárzó gyermekcsereg gyűlt össze a napközi otthon tágas termében, gyönyörködve a kis Jézuska sok szép ajándékában. De eljöttek a szülők is, hogy ebben az igazi, zavartalan örömben osztozzanak. A szép és minden részletében hatásos ünnepség délután 3 órakor kezdődött. A gyermekek szavaltak, énekeltek, majd pásztorjátékot adtak elő a patronázs-testület énekkisérére mellett. Amidőn pedig a hatalmas és gazdagon díszített karácsonyfa sok színes lángja kigyulladt, egy pillanatra néma csönd lett, majd a csodálkozás és bámulat hangja tört ki a gyermekek ajkán. Dr. Zadravec István gyönyörű beszédet intézett az egybegyűltekhöz. A bensőséges beszédre könnyek lepték el a szemeket és sokan sirva fakadtak. A beszéd után az ajándékok kiosztása következett. Minden gyermek az édességek mellett ruhaneműket és cipőt kapott, amely után mintegy száz gyermek boldogan és örömmel telt szívvel tért haza. — A szép ünnepség rendezéseért és sikeréért teljes elismerés illeti a Szegedi Katolikus Nővédő Egyesületet s különösen Halász Miklósné rendező-bizottsági alelnököt. Mellette buzgólkodtak még Andrásovits Irma igazgatónő és Radnászkai Mária egyesületi óvónő.

— **A város hadikölcsönjegyzése.** A város két milliós hadikölcsönének folyósítására az Országos Központi Hitelszövetkezet ajánlatot adott be. A Hitelszövetkezet a két milliós kölcsönt 1917 június végéig négy és fél százalékkal hajlandó lombardirozni, egyúttal hajlandó ugyanilyen kamatláb mellett az egész 10 milliós kölcsönt átvenni. Ajánlatot tett a Kereskedelmi Bank is ugyanilyen feltételek mellett, de 1917 júniusán túl is hajlandó fen-